

dosar nr. 2rac-160/2019

prima instanță, Judecătoria Strășeni, sediul central, judecător: (M. Grosu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (N. Simciuc, I. Cotruță, I. Țurcanu)

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ruslan Coștaș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „LGVD-Agro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 27 noiembrie 2017, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Coștaș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „LGVD-Agro” SRL cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a indicat că la data de 10 mai 2011 între părți a fost încheiat contractul nr.20903000095 privind furnizarea energiei electrice consumatorului noncasnic. Potrivit clauzelor contractuale, reclamantul s-a obligat să furnizeze energie electrică pîrîtului, care s-a obligat să utilizeze energia electrică conform prevederilor contractuale și să o achite în termenii indicați în factură.

Reclamanta a invocat că SC „LGVD-Agro” SRL a încălcat clauzele contractuale. Nu au fost achitate facturile pentru energia electrică consumată, devenite scadente, în perioada 25 mai 2016 – 31 iulie 2017, în sumă totală de 208 890, 61 lei.

Reclamanta a menționat că SC „LGVD-Agro” SRL nu a achitat factura în termenul indicat în ea și în baza prevederilor p. 3.13 ale contractului a calculat penalități de întârziere, în limita termenului de prescripție de șase luni (180 zile), în mărime de 8 098, 56 lei.

Reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat că la data de 06 octombrie 2017 SC „LGVD-Agro” SRL a achitat parțial datoria de 208 890, 61 lei, pentru energia electrică și 5 747, 21 lei penalități de întârziere, în total 214 637, 82 lei. Astfel, restanța constituie suma de 2 351,35 lei, penalități de întârziere.

Reclamanta a specificat că în aceleași circumstanțe pârâtei SC „LGVD-Agro” SRL i-au fost calculate dobânzi de întârziere în mărime de 20 129, 09 lei.

Reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtei SC „LGVD-Agro” SRL a sumei de 22 480, 44 lei (2 351,35 lei -penalități de întârziere și 20 129, 09 lei- dobânzi de întârziere), încasarea din contul pârâtei SC „LGVD-Agro” SRL în beneficiul reclamantei taxa de stat achitată la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată în mărime de 674, 41 lei.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul central s-a admis parțial cerere de chemare în judecată depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva SC „LGVD-Agro” SRL cu privire la încasarea datoriei, s-a încasat de la SC „LGVD-Agro” SRL în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma penalității în mărime de 2351, 35 lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, proporțional părții admise, în sumă de 270 lei, în rest pretențiile reclamantului au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva SC „LGVD-Agro” SRL cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanțele de judecată au reținut că la data de 10 mai 2011, între părțile în litigiu a fost încheiat contractul de furnizare a energiei electrice consumatorului noncasnic cu nr.20903000095. Potrivit acestui contract, furnizorul va furniza consumatorului noncasnic energia electrică contractată, iar consumatorul noncasnic va utiliza energia electrică în conformitate cu prevederile contractului și cu respectarea strictă a actelor legislative și normative care reglementează furnizarea și utilizarea energiei electrice. Urmare a neachitării serviciilor prestate, SC„LGVD-Agro”SRL a acumulat o datorie pentru perioada: 25 mai 2016 – 31 iulie 2017, în mărime de 208 890,61 lei. La 18 septembrie 2017 ÎCS„Gas Natural Fenosa Furnizare Energie”SRL a înaintat o reclamație cu nr. 22-09/17r-gnf către SC „LGVD-Agro” SRL, prin care a solicitat achitarea datoriei în sumă de 208 890, 61 lei, în baza facturilor eliberate.

Prin aceeași reclamație din 18 septembrie 2017 ÎCS„Gas Natural Fenosa Furnizare Energie”SRL a adus la cunoștința SC„LGVD-Agro”SRL că acceptă achitarea datoriei existente și în rate. Astfel, în speță, ÎCS„Gas Natural Fenosa

Furnizare Energie”SRL nu poate pretinde despăgubirea pentru întârzierea executării obligațiilor, atâta timp cât a încuviințat această întârziere.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a ajuns la concluzia de a încasa de la SC „LGVD-Agro” SRL în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma penalității în mărime de 2 351, 35 lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, proporțional părții admise, în sumă de 270 lei, în rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate.

La 16 februarie 2019, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cererii de chemare în judecată cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1159, 24 lei.

În motivarea cererii de recurs recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, temei specificat la art. 432 alin. (2) lit. b) și c) Cod de procedură civilă.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a menționat că instanțele de judecată au aplicat eronat prevederile art. 642 alin. (2) Cod civil, menționând că dacă obligația este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobânda și penalitățile ori să repare prejudiciul.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a invocat prevederile art. 642 Cod civil care prevede că prin stingerea obligațiilor, încetează raporturile juridice dintre părți în partea ce se referă la obligația stinsă. Dacă obligația este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobânda și penalitățile, ori să repare prejudiciul. Aceste prevederi se referă la faptul că nu sunt admise, nu se calculează, dobânzi și penalități, după stingerea obligației, de bază.

Recurenta a menționat că prin cerințele sale nu încalcat prevederile acestei norme legale, ori intimata SC „LGVD-Agro” SRL a încălcat clauzele contractuale prin faptul că au fost achitate cu întârziere facturile pentru energia electrică consumată, devenite scadente, în perioada 25 mai 2016 – 31 iulie 2017, în sumă totală de 208 890, 61 lei. Obligația de plată a datoriei de bază în mărime de 208 890, 61 lei a fost executată, dar cu întârziere.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a menționat că instanțele de judecată nu au aplicat normele de drept material care urmau a fi aplicate. Toate normele de drept existente sunt în favoarea admiterii cerințelor de încasare a dobânzii de întârziere.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a invocat prevederile art. 619 Cod civil, care stipulează că obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii, în mărime de 5% peste rata dobânzii prevăzută în art. 585 Cod civil. Potrivit art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. În baza acestor norme legale au fost calculate dobânzi de întârziere, pe

perioada întârzierii, de la scadență-25 mai 2016 și până la momentul îndeplinirii cu întârziere a obligațiilor pecuniare, 06 octombrie 2017, în sumă de 20 129, 09 lei.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat că obligațiile sânt pecuniare dacă au ca obiect prestația de a da o sumă de bani. Obligația de plată a facturii pentru energia electrică este una pecuniară, întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, indiferent dacă debitorul a folosit acești bani în alte scopuri sau i-a reținut cu rea-intenție. Dobânda prevăzută de art.619 Cod civil are un caracter de sancțiune și se aplică pentru întreaga perioadă în care debitorul se află în întârziere.

Recurenta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a menționat că intimata SC „LGVD-Agro” SRL a încălcat clauzele contractuale. Nu au fost achitate facturile pentru energia electrică consumată, devenite scadente, în perioada 25 mai 2016 – 31 iulie 2017, în sumă totală de 208 890, 61 lei.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 22 noiembrie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 11274 (f. d. 131), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește. Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 20 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus prin intermediul oficiului poștal de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, la data de 16 februarie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 06 martie 2019, în adresa intimatei SC „LGVD-Agro” SRL a fost expediată copia recursului declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata, SC „LGVD-Agro” SRL nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „LGVD-Agro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan